Ч. 96. Субота 15 (2) мая 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — З Угорщини. — Коронация болгарского короля. — Італія і тридержавний союз. — Вісти з Персиї.

Комісия господарска палати послів радила вчера над внесенем пос. Ґломбиньского в справі часового знесеня оплати на збіже. Справоздавець Райман предкладав приняте внесеня. Пос. Колїшер доказував, що Коло польске з причини неурожаю було примушене поставити то внесене. Коли би внесене не було в цілости приняте, просить бесїдник, аби принято єго бодай з обмеженем що до границь Галичини. Промовляли за принятем внесеня ще посли Баталія і нїмецкий поступовець Ліхт. Против внесеня виступив цїлий ряд бесїдників, а то ческий аґрариєць Станек, нїмецкий аґрариєць Кешман, християньский суспільник Панц і Румун Ісопескул. Шеф секциї в міністерстві торговлї Рідль також заявив ся против внесеня, звертаючи увагу, що таке внесене могло би мати силу обовязуючу лише по порозумінию з угорским правительством. Супротив димісиї того правительства таке порозуміне тепер не можливе і австрийске правительство мусить обмежити ся до заяви, що готове на основі ухвали комісиї, по полагодженю угорскої кризи порозуміти ся з тамошним правительством. По промові справоздавця комісия ухвалила внесене пос. Ґломбиньского.

Буджетова комісия полагодила вчера по довшій дискусиї буджет міністерства торговлї. Пос. Малїк заявив ся против будови каналів. Хоц критикував остро почтові приписи зі становища национальних інтересів в Чехах. П. Романчук жалував ся на брак руских урядників в міністерстві торговлї і инших міністерствах. Домагав ся строгого переведеня торгового договору з Росиєю. Вукович домагав ся заключеня торговельних договорів з балканьскими державами. По промові пос. Сильвестра і реферерентів буджет принято. З резолюций о будові каналів відкинено резолюцию Баталії о візване правительства, аби будову каналу Відень Краків розпочав сейчас з кредитів ухвалених законом з р. 1901. Принято резолюцию Мастальки. — Розпочато дискусию над буджетом міністерства зелїзничого. П. Колїшер реферував о руху на австрийских зелїзницях державних і займав ся найбільше справою тарифів, особливо особових. На тім перервано наради.

Президент угорского кабінету був дня 11 с. м. на цілогодиннім послуханю у цїсаря. Монарх приняв також на приватнім послуханю нїмецкого амбасадора Тшірского. Того самого дня від'їхав міністер заграничних справ бар. Еренталь до Відня.

Вість подана в N. fr. Presse, немов би ґр. Андраші мав стати президентом нового міністерства, єсть лише єї здогадом і то непевним і неімовірним. Тимчасом є певною річию, що підготовляє ся утворене одноцїлого сторонництва з дотеперішних скоалізованих сторонництв з новою проґрамою. Відпаде від сего Юшт з своїми прихильниками і перейде в опозицию. З нагоди приїзду цїсаря Вільгельма, прибуде др. Векерле до Відня і при сїй нагодї має рішити ся розвязка кризи.

Коронация болгарского короля Фердинанда має відбути ся, як доносить „Poln. Korr.“, 22. вересня ст. ст., то єсть в роковини проголошеня независимости Болгариї. На тім торжестві, що заповідає ся величаво, має взяти участь болгарский екзарх з сьвятїйшим Синодом та посьвятить корону.

З Персиї надходять недобрі вісти. Вправдї утворив ся там новий ліберальний кабінет, а шах видав з сеї нагоди дві проклямациї, зізваляючи одною на введене конституциї, другою

Око за око, зуб за зуб.

Оповідане з полудново-африканьских степів.

(Дальше).

Мушу ще згадати, що я радо згодив ся на дуже користне предложене Ґерґарда, аби замість щоби мій маленький капітал лежав дармо, дати его єму до підприємства за розмірно велику участь в зисках. Таким способом я, вільний поки що від всякого заняття і журби о будучність, міг поволи привикати до житя в африканьских степах і запізнати ся під его проводом з всіми способами плеканя коний, рогатої худоби, овець а також і з рільною господаркою.

Однако найщасливійші години проводив я, коли не потребував супроводити мого товариша підчас его інспекцийних проходів або поїздок в справах господарских. Тодї пробовав я під покришкою, що хочу пізнати місцеву ростинність і зьвірячий сьвіт, мові штуки виммови у Марти і майже все удалось менї, наклонити єї, що прилучувала ся до моїх прогульок по околици. Впрочім та покришка не була так дуже неоправдана, бо я справдї ще перед кількома літами пильно займав ся розслїджуванем природи. Але тепер в товаристві такого чаруючого єства, котрого привички і погляди на красу природи дивно годили ся з моїми, були для мене ті години науки подвійно хороші.

О ті чудові, далекі ранні поїздки, як повне було тодї моє серце вдячности для милосердного Сотворителя, а груди розпирало радістне чувство безмежної свободи! Той чудесний, осьвіжуючий ранїшний воздух! Синє, чисте як кришталь небо, безмежний, филястий степ, а всьо то земля, воздух, кожде дерево, кождий корч повний безупинно ворушачого ся житя зьвіринного і комашого сьвіта — нїколи не спочиваючого, нїколи не умовкаючого — не диво, що днї минали менї мов в райскім снї.

— Ви значно лїпше виглядаєте Ганс — від якогось часу називали ми себе по імени — як в дни вашого приїзду — замітила Марта одного рана, коли ми задержали конї на плоскім верху одного горбка, звідки розлягав ся прегарний вид на всї сторони. — Але в такім воздуси як наш, то легко зрозуміле. Тільки як оачу — сказала, глядячи на годинник — час, аби ми вертали домів. Ходїть! Нї — нї — не тою дорогою — додала скоро.

На моє велике зачудоване зазвучав єї голос нараз так зворушено, а на лици появив ся такий сум, що я без слова супротив мене послухав єї. Але коли ми переїздили попри вхід до яру, куди я хотів був пустити ся, побачив я там глубоко в долинї до половини закритий зеленим галузем дерев, якийсь білий предмет, що виглядав зовсім так як нагробний памятник.

З тижднїв того хорошого житя зробили ся місяцї, а я — ну, я був так щасливий як ще нїколи перед тим в моїм житю та бажав собі, аби всьо так дальше ішло спокійно, мило, без перепони.

* * *

Як звичайно по скінченій денній роботї так і того вечера сидїли ми разом з Мартою на терасї і я на моє велике здивоване помітив, що она була в якімсь незвичайно сумнім пригнобленім настрою, цїлком противно як звичайно і єї ціле поведене вказувало на великий внутрішний неспокій і тревогу. Наше поведене стало з часом чим раз більше довірочне і я постановив собі був при найблизшій нагодї повідомити єї про стан мого серця. А користнїйша нагода, як в сїй вечірній годинї, не так скоро — як я собі гадав — може менї лучити ся. Ґерґард виїхав ще скоро сьвіт на купно кількох волів до досить віддаленої стациї одного мурыньского посередника в краю Свазів і ледве можна було его надїяти ся перед півночию, але дивне і загадочне поведене молодої дївчини спонукало мене відступити від мого наміру.

— Чи вірите в причуте, Ґане? — спитала Марта нагло, обертаючи ся до мене, коли довший час глядїла мов бездушна широко отвертими очима на засїяне звіздами небо.

— До якоїсь міри так — відповів я. — Але ви нинї вечер в якімсь такім дивнім, пригнобленім настрою, Марто. Не сказали б ви менї, що то має значити?

Она глубоко зітхнула; коли обернула голову до мене, побачив я в ясвім осьвітленю місяця відтїнок великої душевної муки, яка

на загальну амнестию за політичні проступки, однако націоналісти невдоволені сим і домагають ся усуненя і видачі шаха та кільканайцяти осіб з єго окруженя. Они облягли вже навіть в значнім числі Тегеран. Розходять ся поголоски, що деякі держави мають інтервеню вати в Персиї, а именно Анґлія та Туреччина, які мали вже вислати в тій цїли свої кораблї до Перского заливу.

Від довшого часу ширить ся в Італії проп́аґанда за зірванем тридержавного союза. Недавно часопись „Secolo", незвичайно ворожо настроєна взглядом сего союза і міністра заграничних справ, Тіттонього, дораджує в статі п. з. „Ґерманізация Середземного моря, а наша політика", щоби Італія получила ся з Анґлією, Франциею і Туреччиною, яких інтереси на тім мори загрожені зі сторони Німеччини і Австро Угорщини. Отже послїдний з'їзд нїмецкого цїсаря Вільгельма з королем Виктором Емануїлом уважають змаганем до утреваленя сего союза, який від довшого часу став рвати ся.

Новинки.

Львів, дня 14-го мая 1909

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав вольному висшого суду краєвого у Львові, Ів. Стржемпі з нагоди перенесеня его в стан спочинку срібний хрест заслуги.

— **Санкция закона.** Є. В. Цїсар санкционував закон ухвалений галицким соймом, призволяючий радї повітовій в Скалатї затягнути позичку в сумі 80.000 К на будову дороги Скалат-Іванівка-Качанівка.

— **Почетне горожаньство.** Рада міста Щирця надала в признаню довголїтних заслуг около розвитку сего міста, почетне горожаньство радникови Намістництва Каролеви Францови, управителеви львівского староства.

— **Вісти особисті.** Є. Е. Впреосьв. Митрополит перебуде кілька днів в Лаврові перед канонічною візитациєю, котра зачне ся дня 19 мая с. р. — Преосьв. Еп. Григорий Хомишин виїздить завтра дня 15 с.м. в епархію на час необмежений.

— **З „Днїстра".** Звичайні загальні збори Тов. взаїмних обезпечень „Днїстер" відбудуть ся в слїдуючий второк дня 18 мая с. р. о годині 10 перед полуднем у власній сали Товариства (ул. Руска, ч. 20) і тогож самого дня о год. 4 по полудни загальні збори Товариства взаїмного кредиту „Днїстер". Звіт з діяльности обох товариств за рік 1908 вже напечатаний і на жадане висилає ся кождому членови. Просить ся о численну участь в загальних зборах з уваги, що на порядку дневнім є справи, для котрих треба більшого комплету (зміна статута з огляду на пенсийне обезпеченє урядників і службовників „Днїстри").

— **Ювилей „Зорі".** Дня 20 с. м. (в четвер) обходить товариство руских ремісників і промисловців „Зоря" у Львові 25 лїтний ювилей свого єствованя з такою програмою: 1) О годині 8 рано сходини в льокали тов. „Зорі" (при ул. Краківскій ч. 17), звідки участники удадуть ся з прапором до Преображеньскої церкви. 2) О годині 10 похід з прапором товариства до „Народного Дому", де у великій сали відбудуть ся сьвяточні збори. По зборах фотоґрафічна знимка участників. 4) Комерс в реставрациї „Народної Гостинницї". В середу, дня 19 с. м. о год. 7 рано відбуде ся в Преображеньскій церкві поминальне богослуженє за померших членів.

— **Загальні збори дяків** богородчаньского деканата. Аґентия взаїмної помочи дяків богородчаньского деканата скликує загальні збори до Солотвини, котрі відбудуть ся дня 18 мая т. є в вівторок перед Вознесением. Просить ся Вп. оо. Духовних, щоби зволили ласкаво повідомити о тім дяків, котрі повинні того дня явити ся всї як один. О 10 год. рано відбуде ся Служба Божа за померших дяків.

— **Театр львівского „Сокола"** відограє сеї недїлї дня 16 с. м. в міскій сали в Золочеві дві штуки: 1. По полудни точно о годині 3-ій по знижених цїнах фарсу в 5 діях І. Коцебуєго „Псотник"; 2. вечером о год. 8 ій „Степовий гість" драму в 5 діях з часів Хмельниччини. Білети скорше можна набути в „Народній Торговли", а в день представленя від год. 2 ї при касї.

— **Тов. ґімн. „Сокіл" в Комарнї** уладжує ві второк дня 1 червня в ліску п. М. Пеленьского на Розлуцї великий фестин. В програму входять: танцї, томболя, виступи хору, колесо щастя, почта, конфетті, перегони в мішку о нагороду, штучні огнї, товариські забави, монольоґ. Добірний буфет у власнім зарядї. Вступ від особи по 50 с, для селян і міщан по 20 с, для дїтий по 10 с. Початок о год $^1/_2$2-ої по полудни. В разї непогоди фестин відбуде ся в слїдуючу недїлю дня 6 червня.

— **Про заковязь карку або менінґітіс** у Вижниці доносить черновецкий Tagbl., що дальших занедужань на сю небезпечну пошесть там доси не було. Стан недужої дитини Мендля Бендера незмінений, що лікарі уважають за злий знак. За то настало поліпшенє у занедужавших учеників ґімназияльних Савюка і Яківюка. Староство наказало замкненє шкіл, але лиш на 8 днїв. Скоро сего тиждня не буде нових случаїв занедужань, то в понедїлок розпічне ся наука в школах на ново. Так само буде відбувати ся бранка в назначенім реченци. Серед населення настало успокоєнє і родини, що були з дїтьми повтїкали вертають назад.

— **Дрібні вісти.** Шкільна анкета скликана краєв. Радою шкільною на основі осїнної ухвали сойму в справі 2 типовости шкіл народних розпочала вчера рано в Намістництві свої наради. — Збори дяків перемиської епархії відбудуть ся в недїлю дня 25 с. м. в Перемишли в інститутї дяків. Початок о 9 год. рано. — З Петербурга насніля вість, що ґен. Штессель звістний оборонець Порту Артура засуджений свого часу на вязницю на вість, що цар відкинув его просьбу о помилуванє впав ражений апоплексиєю.

— **Нещасливі пригоди.** П. Тадій Мазур, інжинїр з Городка, їхав вчера до Львова. Недалеко стациї Рудок зробило ся єму недобре і він вийшов з ваґона на плятформу, хотячи віддихнути сьвіжим воздухом. Тут нараз стратив притомність і впав межи ваґони. Стало ся то так тихо, що нїхто того не запримітив. Аж якийсь пасажир побачивши, що вийшовший на плятьформу десь щез, заалярмував поїзд. По задержаню поїзду знайдено о кількасот метрів дальше Мазура з протятою лівою рукою і покалїченого на цїлім тїлі, крім того має нещасливий ще й зломану ногу. На найблизшій стациї подав єму лікар зелїзничий першу поміч а відтак відставлено до шпиталю у Львові. — На подвірю фабрики столярскої Вчеляка при ул. Личаківскій усунув ся цїлий склад дошок в хвили, коли тесля Йосиф Зайдлер хотїв витягнути одну дошку. Дошки страшно потовкли Зайдлера а крім того зломили єму ногу. Нещасливу жертву власної неосторожности відвезла поготівля ратункова до шпиталю.

— **В справі позички на чужу каменицю,** о чім ми сими днями доносили, веде ся слїдство дальше. Підозрілий о витуманенє 10.000 кор. від п. Матковскої з Тернополя Вінкентий Бельский, не есть огородником, лиш урядником маґістрату, придїлений до міских плянтаций. В послїдних днях переслухано нотаря п. Завадского, в котрого канцеляриї списано довжний скрипт на 10.000 кор. Коли властитель

відбила ся на єї блїдім лици. Немов під подувом морозу она стрепенула ся, відтак сказала голосом, дрожачим від внутрішного зворушеня:

— Не бачу причини, чому би я не могла того сказати. Чувство, якесь страшне чувство обгортає мене, як вже я раз зазнала того в житю — одинокий раз, а було то тої ночи, коли убито мого брата Вільгельма.

Тепер здивував ся я.

— Убито? Хто его убив? — скрикнув я.

— Кафри. Дивує мене, що Ґергард нїчого вам доси о тім не сказав. Але тої справи не любимо ми порушати непотрібно. Отже слухайте:

— Бідний Вільгельм був дуже добрий, але незвичайно палкий хлопець, з котрим не легко було собі дати раду. Одного вечера вийшов він в хащі, аби уполювати яку дичину для кухнї і там на долинї в ярі стрітив кілька каферских дївчат, що збирали ріще на паливо. Там було якраз місце, де о тім часї приходили до пійла в ріпі цапи. Присутність дївчат в тім місци гнївала его, бо они — як він гадав — своїми криками і сьміхом будуть полошити звірину. Спершу просив він їх, відтак став сварити і велїв їм сейчас забирати ся. Але они сьміяли ся єму в очи, що так его подразнило, що він загрозив стрілянєм, коли они зараз не відійдуть. Для постраху він прицїлив ся. Але замість его послухати, почали они ще тим більше кричати і шалїти і тодї нагло — але без найменшого наміру з его сторони — упав вистріл. Пять дївчат було поцїлених, з котрих три, бо рушниця була набита льотками, померли з одержаних ран. О! То були страшні хвилї!

Ледве що хлопець блїдий як труп і на смерть наляканий прибіг до дому, коли вже Кафри у'оружені списами і з арканами надтягнули великою товпою і зажадали, аби їм хлопця видати. Найгірше в цїлій тій нещасливій події було то, що дївчата належали до домівників самого начальника племени Момби, внаслїдок чого небезпечність, в якій ми опинили ся, стала ще більша. З кождою хвилею гроза нашого положеня збільшала ся. Розярені до найвисшої степени мурини облягали серед пекольного крику дім, кидали ся мов скажені і грозили, що коли не вдоволить ся їх жаданю, то спалять всї будинки фільварку разом з мешканцями.

Наш отець, що ще тодї жив і був в великім поважаню у Кафрів задля своєї строгої справедливости і честности, не міг помимо того втихомирити розярених і всї его обіцянки, що зараз слїдуючого дня віддасть хлопця в руки суду, не мали нїякого успіху. Здавало ся, що вже пропала всяка надія, коли предложив їм отець, щоби один або кількох з них занесло лист ним самим написаний до Ембекельвені, найблизшої поліцийної станицї, а прочі щоби лишили ся на сторожи, щоби виновник не скрив ся перед караючою рукою справедливости.

По довгій радї принято вкінци то предложенє. Над раном вернули післанцї з кількома поліциянтами і брата відведено до слїдчої вязницї в Ембекельвені. Там, де есть осідок правительства білих і найвисший судовий трибунал краю Свазі, заряджено сейчас процес, а що показало ся, як таки і дійстно було, що цїла подія склала ся внаслїдок нещастного случаю, то его оправдано і сейчас пущено на волю. Але загальна опінія, а також отець і ми обоє з Ґергардом були тої гадки, що було би лїпше, коли би палкий хлопчище хоч на короткий час пійшов був до вязницї.

— Очевидна річ — оповідала Марта, по короткій перерві — що Кафри були тим освобождуючим засудом дуже невдоволені. Убийник — бо таким він лишив ся в їх очах — своякія Момби вивинув ся з рук справедливости, воркотїли они, а з тих слів звучала аж надто виразно укрита погроза, що заповідала нещастє. Бози, Гробеляри, всї наші найблизші сусїди, радили вітцеви, аби вислав хлопця до Преториї бодай на так довго, доки цїла справа трохи не забуде ся, щоби в той спосіб охоронити его перед кровною местию Кафрів, котрі тої своєї давної постанови дуже строго придержують ся. Однако отець уважав таку обережність злишною і гадав, що позаяк він обдарував своякія погибших і поранених дївчат, то цїла справа вже полагоджена.

Відтак одного вечера, коли Вільгельм помимо всїх остережень і заборон, вибрав ся сам на польованє, не вернув вже до дому. Була вже північ, коли Ґергард зібрав всїх людий з фільварку і вибрав ся з ними глядати пропавшого. Не довго тревало і найдено его — мертвого, убитого! А місце, де его найдено, був той яр, до якого я недавно не хотїла в'їхати. І тодї — она цїла затрясла ся зі страху — був саме такий вечер як нинї.

(Дальше буде).

бюра „Меркур“ сказав єму, що затягаючий позичку єсть др. Мотилевский, він виповнив в акті клявзулю, що підписуючий єсть „особисто знаний“ єму др. Мотилевский. Войтович сконфронтований з Бєльским каже рішучо, що то був Бєльский, котрий у нотаря подав ся за дра Мотилевского.

Бєльский випирає ся рішучо всякої вини і все звалює на Едварда Вляшка і каже, що Вляшек перед ним і перед п. Мотилевскою, котра сховала ся була до шафи, признав ся до обманьства і обовязав ся заспокоїти п. Матковску під услівєм, що др. Мотилевский не віддасть справи до суду. Вляшка арештовано у Фривальдї на Шлеску і відставлено до Львова. Він тут всему заперечив і сказав, що то все лиш видумка Бєльского, з котрим він в грудни 1908 р. мешкав разом при ул. Глубокій в домі дра Мотилевского. Судия слїдчий випустив длятого Вляшка на волю і переслухав єго лиш яко сьвідка. Вляшек запізвав Бєльского о клевету.

— Директор петербургскої поліциї перед судом. Ві второк дня 11 с. м. розпочала ся була в Петербурзї судова розправа против бувшого директора петербургскої поліциї Лопухіна, давного шкільного товариша і приятеля теперішного президента міністрів Столипіна. Лопухіна завела перед суд голосна справа Азева, звістного провокатора російскої тайної поліциї, котрий насамперед ішов до спілки з російскими революціоністами і намавляв їх до злочинів, щоби їх відтак зрадити і арештувати. Лопухіна обжаловано о належане до революцийної партиї, котра стремить до перевороту в Росиї. Добре поінформовани люди заповідали вже наперед, що Лопухін буде засуджений, бо найвисші круги російскі настають конче на то. Вчерашна розправа дала таки на то доказ, бо предсїдатель трибуналу, сенатор Вааврін, хоч єго безсторонність і справедливість загально признають, очевидно під напором тих висших і найвисших кругів, мимо внесеня оборони, не допустив до відчитаня документів, доказуючих неоспоримо невинність обжалованого. Лопухінови позволено відповідати лиш на питаня, а коли хотів давати якісь поясненя, то відбирано єму голос. Остаточно засуджено єго за належане до партиї революціоністів на пять лїт примусових робіт. Позаяк Лопухін єсть дворянином, то вирок той мусить ще цар затвердити.

† Померли: О. Денис Воєвідка, гр. кат. парох в Перерові, коломийского деканата, помер в ночи з 12 на 13 с. м. по довгій а тяжкій недузї в Перерові в 73 р. житя. — Михаіл Лонкевич, настоятель прихода в Шевні в Холмщинї, помер в Замостю в 68 р. житя.

— Красні образи для руских родин. Львівска „Достава“ поступила в сповнюваню своєї задачі знов о оден ступінь наперед. Від давна давав ся відчувати у нас брак гарних і дешевих релїґійних образів, пригожих для народа. Наші люди купували їх звичайно по ярмарках або відпустах, і набували вироби гидкі, без ґусту і змислу, а нераз й противні духовиня нашого обряда, котрі хиба лиш безображали їх комнати і зовсїм не були способні підносити релїґійного духа. Мало що лїпше стояло оно в домах інтелїґенциї, де також тяжко було стрінути щось лїпшого. Наша „Достава“ уважала своїм дїлом зарадити і сїй потребі рускої публики і спровадила з заграниці великий вибір релїґійних образів, олїйних друків, для окраси наших комнат. Одні образи суть великі, прегарно виконані, знимки з творів найперших артистів сьвіта; они призначені для вибагливої публики і уложені в величавих рамах можуть послужити для окраси лучших сальонів. Виставлені від кількох днів в вікнах „Достави“, звертають увагу львівскої публики. Другі образи суть менші, але також красні, і можуть надаватись і для інтелїґенциї, а заразом і для селян і міщан. Цїна їх аж дивно мала. На сї дешевші образи звертаємо особенно увагу нашого духовеньства, а іменно з того взгляду, щоби старали ся допомочи своїм вірним до їх набуваня. Се красні річи, що можуть справді підносити релїґійного духа в родинах.

Розуміє ся, що спроваджуванє тих образів в поодиноких штуках не виплатилось би ні для торговлї, ні для сторін. Та тут був би ось який легкий спосіб: Сьвященики могуть зарядити, щоби братска каса замовляла їх в більшій скількости (40 примірн. і висше) і ширила їх дальше між вірних. Нарід прийме певно сю прислугу з великим вдоволенєм та розбере скоро і радо гарні образи. Під сим взглядом зробив я перед роками малий досьвід і можу єго всїм поручити. Їдучи раз на Великдень в одно мале місточко, взяв я з давної торговлї Димета з яких 50 образів, олїйних друків, і показав їх по богослуженю народови. І хоч цїна їх була нерівно висша від теперішних в „Доставі“, люди рвали ся над ними і розібрали їх в одну мить. Так можна би поступити по всїх парохіях. Дїло отже зовсїм легке: і братска каса нічого на сїм не потерпить а сповнить еще красну релїґійну місию в народї. Розуміє ся, що в звязи з образами треба замавляти для людий також дешеві рами враз зі склами, бо лиш в такій цїлости знюжуть образи надаватись до своєї служби, тай вийдуть певно дешевше, як при окремих закупнах рам. Гадаю, що наше духовеньство і церковні брацтва повинні би радо занятись сим дїлом і ввести вже раз красші образи в наші рускі родини. Сальонові образи коштують після величини, 100 × 85 центиметрів (вздовж і вшир) без рам, 12 до 25 К, а в рамах доходять на 30 до 80 К. Чим дорожші рами, тим ширші, красші і величавійші. Дешевші образи мають міри 74/56 цм., 65/43 цм., 52/40 цм. і 43/33 цм. і коштують без рам від 60 сот. до 2 К. Цїна дешевших рам зі склом вийде на 3 К і підносить ся відповідно до їх величини і краси на кільканайцять корон. — *Свій.*

Телеґрами.

Відень 14 мая. Краєвий суд карний зажадав видане посла Брайтера з причини 2 случаїв провини против безпечности чести. — Пос. Шустерзич зголосив нагле внесене в справі босаньского аґрарного банку. Внесенє то годить ся що до змісту з 3 резолюциями Вуковича в комісиї анексийній. — П. Лукашевич зголосив внесенє о знижене цїни їзди велїзницами для начальників громад.

Відень 14 мая. Німецко-народний союз палати послів відбув нинї в полудни засїдане з нагоди приїзду німецкого цїсаря. Предсїдатель пос. Сильвестер говорив о непохитній і сильній підпорі, якої зазнала монархія від Німеччини в поважний хвили небезпечности війни, і висказав бажане, щоби німецко австрийский союз тревав непохитно дальше. Присутні посли підняли оклик в честь німецкого цїсаря і німецко-австрийского союза.

Мадрит 14 мая. Король підписав декрет іменуючий підсекретаря державного маркіза де Герера амбасадором у Відни.

Мільгавзен 14 мая. Вчера о 10 год. близько Енізісгайм в Альзациї наїхали на себе два поїзди і станули в полумінї. Згинуло кілька осіб. Близших вістий брак.

Париж 14 мая. На вчерашнім засїданю палати послів предложив пос. Лєкільє слїдуючий порядок дневний: Палата рішила ся відмовити всїм урядникам права страйку і жадати від них, щоби сповняли приняті на себе обовязки супротив народу. Палата рішила ся надати урядникам прагматику службову. Палата висказує довірє правительству в надії, що оно забезпечить загальні інтереси краю і буде їх боронити. Першу часть тої формули принято 454 голосами против 59, другу принято в звичайнім голосованю, третю принято 365 голосами против 159, а по тім затверджено цїлу формулу в звичайнім голосованю.

Париж 14 мая. Страйкуючі урядники почтові відбули в ночи великі збори. Бесїдники жадали витреваня в страйку. Принято резолюцию, щоби витревати в нїм до останку.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, 5·50, 7·25, **8·55**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8·40**, 9·50.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·1?**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·20*, **2·05**, 5·58, **6·40**, 9·30.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11·00.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9·00.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10·12.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9·39.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8·21.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8·20.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9·35.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9·35.
З Янова
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9·25,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11·45.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 3·30 *), 6·12, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·00, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6·00*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, 6·55, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7·10, 11·35 *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8·29, 11·32.
До Вовкова: 5·44*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8·34.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8·34.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5·30.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Трускавець

Стация зелізниці ДРОГОБИЧ.

— Сьвіжо заведені купелї ґазові природні. —

Вдихальня системи Вассмута.

Початок сезона 15-го мая.

В 1 і 3 сезонї о 30% дешевше.

Лікарі заведеня:

Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача.
Др. Тадій Прашіль зі Львова.

Положене: 405 м. над уров. моря серед лїсистих хребтів гір.
Підсонє: підгірске, лагідне, сухе, без вітрів
Мешканя: взірцеві, на взорець заграничних з постелию.
Купелї: сировичні, солоно-сірчані з квасом вуглевим, боровиново-зелїзисті.
Води до питя: солові, солоно-гіркі і мочегінна „Нафтузия“.

ПОРАДА: Недуги серця, нирок, міхура, ястма, роздуте легких, ісхіяс, невральґія, ревматизм, ґіхт, затовстїлість, гемороіди, сифіліс, недуги жіночі, кишкові, жолудкові, камінцї жовчеві, ниркові і пісок в мочи. (1—6)

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилае на жадане
ЗАРЯД.

Найліпше!
Найтаньше!
Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ
і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ Van Leriusstraat 10 БЕЛЬҐІЯ	РОТТЕРДАМ Postfach 322 ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до

„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних г. зв. „Штиперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Браття селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий

Як плекати і доглядати садовину
коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав Василь Породко.

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

БІЛЄТИ ЇЗДИ

на всї зелїзниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Лєзоняка. (Телефона ч. 527).